Fra Danmark.

(Meddelelser af 19.—25. April.)

Fra Kjøbenhavn.

Digteren Hostrup er if. „Avisen" nu efter sit længere alvorlig Sygeleje igjen i god Bedring og vil forhaabentlig om kort Tid kunne gaa ud, naar Vejret tillader det.

En forfulgt Mand. En af de Passagerer, der slap levende fra „Gejsers" Sammenstød med „Thingvalla", tog if. „Aftenbl." tilbage til Amerika med „Danmark".

Nyt Henrettelses-Apparat. Skarpretter Sejstrup har udarbejdet Modellen til et nyt Henrettelsesapparat, der vil blive præsenteret Myndighederne i en nær Fremtid.

Injuriesag. „Morgenbl."s tidligere Redaktør, Korsgaard og „Dagbl."s Redaktør, Grove, er idømt Bøder, henholdsvis paa 100 og 50 Kroner for gjensidig at have injuleret hinanden.

Et sørgeligt Ulykkestilfælde indtraf hos en paa Enghavevej ved Kjøbenhavn boende Familje. Ulykken skete ved, at to Brødre, den ene 11 Aar og den anden noget yngre legede i en Slags Trapez, et Reb, der som Gynge var anbragt i Dørkarmen mellem to Værelser, hvorved den ældste blev indviklet i Rebet og kvaltes.

Med Hvidbjørnen, der er afgaaet til Grønland for at hente Dr. Nansen, fulgte if. Meddelelse til „Verdens Gang" en Masse Breve fra alle Kanter af Europa, naturligvis især fra Norge. Talrige Gaver af forskjellig Art fulgte ogsaa med. Blandt andet havde det franske Hus Mumm & Co. i Rheims sendt en Kasse Champagne.

Fra Provindserne.

Ildebrandssagen fra Grenaa kommer med det første for Højesteret.

Sukkerroerne har i 1888 givet et daarligt Udbytte, kun 25 mill. Pd. Roesukker mod 38 Mill. Pund i 1887 og 41 Mill. Pd. i 1886.

Kjøbt Bugserbaad. Ifl. „Hobro Avis" har en ung Mand ved Navn Markussen kjøbt en Dampbaad til Bugserfart paa Hobro Fjord. Der forventes Tilskud til Foretagendet fra Hobro-Mariager fælles Havnekasse.

Esbjærg. Ifølge „Natt." tegner alt til, at det stærke Byggeri ifjor vil blive fortsat endnu stærkere iaar. Der skal allerede være sluttet Akkorder om Opførelse af over 100 nye Baaninger, og der hersker fremdeles stor Mangel, navnlig paa bedre Lejligheder. Indbyggernes Antal løber allerede op til 3—4000.

Forening i Held. Den nylig stiftede Industri- og Haandværkerforening i Odense kjøbte for nogle Dage siden en Gaard til Foreningens Brug. Sælgeren fortrød snart Handelen og ønskede, at den maatte gaa tilbage, hvilken Tilladelse han ogsaa fik imod at betale 9000 Kr.; den unge Forening kom saaledes let og hurtig i Besiddelse af en Byggefond.

Skarlagensepidemi. I Sahl Sogn ved Vindrup hersker ifølge „Natt." for Tiden en temmelig stærk Skarlagensfeberepidemi. Sognets 3 Skoler ere lukkede, og Behandlingen af de Syge gaar paa det offentliges Bekostning. Det synes paa enkelte Steder som om Difteritis er i Følge med Skarlagensfeberen. Sygdommen har endnu ikke haft noget dødeligt Udfald.

Faarevejle Sogneraad kontra Gaardejer Hans Jensen. I denne Sag, hvorunder Sogneraadet sagsøgte Gaardejer Hans Jensen, Faarevejle, til enten at aflægge Regnskab for sin Formandstid (1885) eller betale 119 Kr. 30 Øre, er der, if. „Holb. A. Dagblad", i Fredags afsagt Dom, hvorved Hans Jensens Enke, der sidder i uskiftet Bo efter sin nys afdøde Mand, er dømt til at betale det paastævnte Beløb. Dommen vil rimeligvis blive appelleret til Overretten.

Ulykkestilfælde. Da en Kone i Aarhus, som tjener sit Livsophold ude af Huset en Aften nærmede sig Hjemmet, havde alle Børnene placeret sig i det til Lejligheden hørende Gavlvindue, for, saa tidligt som muligt, „at byde Moderen Velkommen". I sin Glæde over at se Moderen, aabnede en lille 5 Aars Purk Vinduet, men herved fik et mindre Barn Overbalance og styrtede fra den temmelig store Højde ned paa Stenbroen og forslog Hovedet i en temmelig betydelig Grad.

Et Toldreformmøde afholdtes, ifl. „Aalb. Stiftst.", i Tirsdags i Aalborg. Folketingsmændene Hage og Neergaard gav ved dette værdifulde Bidrag til Belysning af Toldsagen. Begge Talere vare enige om, at kun ved at gjennemføre en eventuel Toldreform med særligt Henblik paa vort Lands naturlige Forhold, baade i Retning af Omsætning og Produktion, kunde der være Tale om at skabe et tilfredsstillende Hele; for at opnaa dette, maatte der ses bort fra, om enkelte Livsfornødenheder derved beskattedes en Ore højere eller lavere.

I Harvetænder. Gaardejer Lars Ottosen, Kraghede, havde, ifl. „Vendsl. Tid.", det Uheld forleden Dag, at to af hans bedste Heste bleve meget ilde tilredt i en Harve med spidse Tænder. En Karl var ude at harve med to unge kraftige Heste; under Arbejdet gik Tømmen itu ved den ene Side, og ved at Karlen holdt fast i Tømmen til den anden Side, kom Harven til at vælte ind mellem Hestene, der saa begyndte at slaa ud. De arme Dyr fik herved en Masse meget dybe Stiksaar, der paa flere Steder vare revne ud. Den tilkaldte Dyrlæge fra Brønderslev syede paa dem i over 3 Timer, før de mange farlige Saar vare tilstrækkelig rensede og syede sammen.

Et sjeldent Bæger. En af Strandfogederne ved Bovbjerg er ifølge „Natt." i Besiddelse af et sjeldent og gammelt Sølvbæger. Paa Bunden bærer det følgende Inskriptioon: Gift of Mrs. Quarttoll 1789, og paa Forsiden findes indgraveret Initialerne G. P. sammenslynget. Bægeret hidrører fra et af de to engelske Linieskibe Defense og St. George, som 1811 indstrandede og totalt forliste for Thorsmindetangen. Dets Ejermand er selvfølgelig druknet — der reddedes, som bekjendt, kun 18 Matroser af Skibenes 1700 ombordværende Mennesker — og for saa vidt der i England endnu skulde leve Folk, som er i Slægtskab med Bagerets Ejer, vilde det være af Interesse for disse at vide, at der paa den jydske Vestkyst endnu gjemmes et saadant Mindestykke. — Fra samme Stranding findes der et Sted paa Jyllands Vestkyst ligeledes et Gulduhr, som endnu gaar nøjagtigt.

En Fiskerbaad sejlet i Sænk. Tre Fiskere fra Febbersted var, if. „Morgenbl.", i Onsdags saa uheldige at sejle deres Baad i Sænk ved, at den tørnede mod et undervands Vrag. Baaden med iværende Redskaber sank næsten øjeblikkelig efter Sammenstødet, og det skyldtes kun nogle behjertede Mænds resolute Optræden, at dens Besætning reddedes. Ulykken indtraf saa uformodet, og Baaden sank saa hurtigt, at Besætningen ikke levnedes Tid til at faa deres Redningsbælter paa, som de havde med sig. Fiskerne Jens Jeppesen, Jørgen Andreasen og Chr. Madsen Christensen, som reddede deres forulykkede Kammerater, udviste en særdeles rask og resolut Opførsel ved nævnte Lejlighed. De forulykkede Fiskere fik vel deres Baad bjærget i Dagens Løb, men i stærkt beskadiget Tilstand, hvorimod Redskabet mistedes, saa det samlede Tab, de lider, bliver mindst 150 Kr., der føles haardt i disse for Fiskeriet saa daarlige Tider.

Fra Sønderjylland.

Forfulgte Redaktører. Udgiveren af „Flensborg Avis" har i den sidste Tid været stævnet adskillige Gange til at møde i Retten for at afgive Vidneforklaringer om Artikler i Bladet. Da han nægtede at aflægge Ed, blev han idømt en Bøde af 100 Mark, og i et Gjentagelsestilfælde blev Boden forhøjet til 200 Mark med et Tillæg af 14 Dages Arrest. Senere er han ifaldet Bøder af 100 og 150 Mark, ligeledes for Edsnægtelse. Ogsaa et Par af Bladets Medarbejdere har været stævnede, og den ene har for Edsnægtelse været idømt 100 Mark i Bøde og 8 Dages Arrest. Ved Landsretten som Appelinstans er Fængselsstrafsene dog bortfaldne, og et Par af Bøderne ere blevne nedsatte. Til i Mandags var to af Bladets Medarbejdere, en Korrektrice og Trykkeriets Faktor, stævnede til Amtsretten for at afgive Vidneforklaring i en Sag mod „Boghandler og Redaktør Moldt i Sønderborg og Fæller". Det antages, at Vidneforhøret gjælder en Artikel i „Flensborg Avis", som senere er gaaet over i det sønderborgske Blad. Af hvilken Grund Redaktør Moldt i Sønderborg saa er nævnt som Hovedmand blandt de tiltalte, henstaar foreløbig som et aabent Spørgsmaal.

Sprogsagen i Slesvig. Ifølge „Modersmaalet" er der nu indløbet Svar paa Massepetitionen til Regjeringen i Slesvig i Anledning af Skoleanordningen af 18. Febr. f. A. Petitionen gik, som bekjendt, ud paa Bibeholdelsen af de faa Timers Undervisning i Modersmaalet, som endnu var levnede i Skolerne i Nordslesvig. Regjeringens Svar er et Afslag, idet den ikke anser Bibeholdelsen af Undervisning i Dansk for nødvendig. Skulde der imidlertid senere vise sig, hedder det i Afslaget, at nogle Timers Undervisning i Dansk ere nødvendige, da vil Regjeringen paany tage Spørgsmaalet under Overvejelse. I Anledning af dette Afslag har Nordslesvigs Repræsentanter i Rigsdag, Landdag og Provinslanddag søgt Audiens hos Ministeren i Berlin og forelagt ham Sagen. Her blev ogsaa givet Afslag paa Andragendet. Sagen vil nu blive frembragt i Landdagen. Det er en Selvfølge, skriver „Modersmaalet", at dette Afslag ikke bør faa nogen Indflydelse paa de Andragender, som Kirkeforstanderskaberne agte at indgaa med til Konsistoriet. Tværtimod maa der saa meget mere være Anledning for Kirkeforstanderskaberne til at tage sig af Sagen, som der nu kan ventes en Forandring i de sørgelige Forhold, hvis Konsistoriet kan bevæges til at tage sig af Sagen. Man maa nemlig antage, at det ikke vil blive uden Følger, hvis denne kirkelige Myndighed lægger sin Indflydelse i Vægtskaalen, og efter hvad man underhaanden erfarer, er det aldeles ikke usandsynligt, at Konsistoriet vil tage sig af Sagen. Efter Forlydende agte ogsaa en Del af Præsterne i Nordslesvig i deres Egenskab af Skoleinspektører samlede at indgaa med et Andragende til Regjeringen om at bibeholde nogle Timers Undervisning i Dansk.

Fotografier for 50 Aar siden.

I Anledning af Fotografiens 50aarige Jubilæum, der indtræder i Aar, og som den fotografiske Forening i Kjøbenhavn vil hædre ved Prægningen af en Medaille, er der ogsaa fremkommet adskillige interessante Oplysninger om de første Udøvere af Fotografien i Danmark. Som en saadan nævnes Alstrup, der var født i Viborg 1808, og som en Tid lang var Guldsmed i Randers, hvilken By han dog forlod i Trediverne, da han flyttede til Kjøbenhavn. Alstrup var et opvakt Hoved, og da han hørte om den i Frankrig fremkommende Daguerreotypi, gav han sig straks til at studere denne Kunst, hvis Methode var bleven offentliggjort. Til sine Forsøg fik han overladt et Lokale paa et offentligt Slot og han uddannede der en Række af Efterfølgere, saa vel Danskere som Nordmænd og Svenskere.

Senere etablerede han sig i Kjøbenhavn og udstillede for Første Gang Daguerreotypier i 1842 ved en af Industriforeningens Forevisninger. I 1843 havde han faaet en Efterfølger ved Navn Wenninger, som nød den Ære, at hans Daguerreotypier blev udstillede ved den aarlige Kunstudstilling paa Charlottenborg, og da der i Sommeren 1844 afholdtes en Industriudstilling i Kjøbenhavn, saa man der to Udstillere og Daguerreotypier, nemlig Alstrup og en Uhrmager G. Schou, der i sin senere Levetid var nøje knyttet til Tivoli, i hvilket Etablissement, der var rig Anvendelse for hans mange mekaniske Talenter. Alstrup tjente sig mange Penge ved sin Virksomhed, men mistede dem atter i Pengekrisen 1857. Et Par Aar efter flyttede han til Sverig og døde i Falun i 1876.

Grundtvigianerne.

Den danske Præst Henning Jensen, som har Ord for at være en god Menneskekjender, udtaler sig saaledes om den Folkeklasse, der hjemme i vort Fædreland gaar under Navn af „Grundtvigianere".

„Der var en Tid for en 20—30 Aar siden, da Grundtvigianerne var et Folkefærd, som tog sig noget underligt ud i den almindelige Befolknings Øjne. Naar et Sogn skulde have en Præst, hed det gjerne: Helst ingen Grundtvigianer. Disse Mennesker med det lange Haar og Skæg, den bløde, bredskyggede Hat, — undertiden forsynet med en vældig dansk Kokarde, — som altid sang og altid talte om Odin og Thor, de fremkaldte en vis Forbauselse. Man var ikke ganske sikker paa, om de var Kristne eller Hedninger. Kun saameget var man sikker paa, at i den Form kunde man ikke have med dem at gjøre.

Men Tiden gik og Grundtvigianerne var ikke uimodtagelige for den Kritik, der øvedes mod dem, dels af vittige Penne, dels af det naturlige Humor, som findes blandt Bønderne. De begyndte at skikke sig lige med andre Mennesker, og da Befolkningen snart opdagede, at det igrunden var skikkelige Folk, ikke nær saa strenge og dømmesyge som Missionsfolkene, saa blev de snart godt lidt, og det at være Grundtvigianer blev i Befolkningens Øjne en Anbefaling baade til Præste- og Degnekald. Der var endnu ikke ret mange Bønder af den Retning. — Men saa begyndte Højskolerne. — I Begyndelsen syntes Bønderne, at dette var nogle højst besynderlige Indretninger. At voksne Karle skulde til at gaa i Skole paany, forekom dem at være noget ganske urimeligt og unyttigt. Og da Højskolerne ogsaa begyndte at holde Skole for Pigerne om Sommeren, mente mange gamle Bønderkoner, at nu var Verden kommen ud af sine gamle Folder. — Men de første Unge kom hjem fra Skolerne som ligesaa mange Agitatorer for den nye Tanke. Hvert Hold, der kom hjem, sendte et nyt og større Hold til Skolen igjen.

Og Aarene gik og de unge Karle fra Højskolerne blev til unge Mænd. Og de valgtes ind i Sogneraad og i Amtsraad, de blev Formænd for de demokratiske Foreninger, de blev Bestyrere af Fælles- og Andelsmejerier. De var og er stadig et Mindretal i Befolkningen, men et Mindretal med meget betydelig Indflydelse. — Den, som ved Venstres Delegeretmøde forrige Aar var godt kjendt med Landbefolkningen, havde let ved at gjøre den Opdagelse, at største Delen af de Delegerede var Grundtvigianere.

Men dette Held og denne Indflydelse har udsat Grundtvigianerne for en Misforstaaelse, der kan blive dem farlig, De kan nemlig komme til at tro, at det er i deres Egenskab af Grundtvigianere, de har faaet denne Indflydelse. Men dette er paa ingen Maade Tilfældet. Befolkningen i sin Helhed er ikke grundtvigiansk. Den er heller ikke det modsatte. Den er indifferent med en vis gammeldags Religiøsitet, som holder den til Kirken, skjønt den ikke gaar i Kirke uden en højst sjelden Gang. — Grunden til, at man vælger Grundtvigianerne til Tillidsposter, er ganske simpelt dels den, at de er skikkelige Folk, dels den, at de er de dygtigste. Man vælger en Grundtvigianer til Formand i Sogneraadet af samme Grund som man i sin Tid valgte Præsten eller Godsforvalteren, fordi man saa selv er fri for alt det Bryderi og Skriveri. Og man glæder sig naturligvis over, at han er Bonde og Venstremand. At han tillige er Grundtvigianer kommer slet ikke i Betragtning. Det bliver hans egen private Sag.

Med andre Ord: Saa længe Grundtvigianerne kun vil gjøre sig gjældende som almindelige Mennesker, og saa længe de vil gaa i samme Retning som den øvrige Befolkning, — saa længe vil de bevare deres Indflydelse. Men vil de gjøre sig gjældende særligt som Grundtvigianere, og vil de i Stedet for at tjene Befolkningen opkaste sig til Herrer over den og føre den i Retninger, der strider mod dens Natur og Instinkt, — saa gjør Befolkningen Oprør. Saa bærer den sig ad med dem, ligesom den i sin Tid bar sig ad med Præsterne og Godsforvalterne i Sogneraadene: Den sætter dem ud.

Hidtil er alt gaaet meget godt. Den politiske Situation har været saa enkel, saa der har ingen Anledning været til Divergenser. Men Reformpolitiken vil blive det kritiske Punkt. Bøndernes store Mængde vil bestandig mere energisk forlange en Landbopolitik. Og dette vil de gjøre, ikke af rent egoistiske Grunde, men fordi de, — med god Grund, — er overbeviste om, at Landbrugets Trivsel hos os er Samfundets Trivsel. Dette er selvfølgelig de grundtvigske Bønder heller ikke blinde for, og da de har Brug for flere Penge end Bønder i Almindelighed til Valgmenigheder, Friskoler, Højskoler, Foredragsforeninger, Bøger o. s. v., saa vil Størstedelen af dem, som sagt, slutte sig til Landbopolitiken. Vanskeligere vil det blive, hvis Spørgsmaalet om ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger en Gang bliver brændende indenfor Venstre. Saalænge der i Venstre er Enighed om den Sag, har det ingen Fare. Men skulde der blive Uenighed, vil nogle Grundtvigianere ganske sikkert være villige til i den Retning at gaa betydeligt videre end den øvrige Befolkning. Det vil dog næppe blive mange. Thi Grundtvigianismens Historie afgiver et godt Vidnesbyrd om, hvorban vi fra Romantiken lidt efter lidt er gledet over i Realismen. Den begyndte romantisk med en overvættes Fremdragen af de gamle Kæmper, og en vis ubestemt Forestilling om, at saadanne Kjæmper var vi endnu, der nok kunde slaas med, hvem det skulde være. Men Højres Fæstningsraseri og Krigstummel har vakt den sunde Sans hos de fleste Grundtvigianere, Drømmede om at vinde Sejre paa Valpladsen er forsvunden og har veget Pladsen for den mere realistiske Stræben at vinde Sejre ved Udstillinger af Heste, Kreaturer, Smør og Sengsvin. Der er ingen Tvivl om, at denne Drøm er fundere end den krigerske. Og den har langt mere Udsigt til at blive til Virkelighed."

Ingen som lider af kroniske Sygdomme eller Følgerne af Ungdoms-Ubesindighed og Daarskab bør ikke undlade at skrive til den anerkjendt dygtige skandinaviske Læge Dr. N. Rosenberg, 41 S. Clark Str., Chicago, Ill. Se hans Avertissement i en anden Spalte og vogt dig for Kvaksalvere. Hans Bøger „Lægebog for Enhver" og „Ungdommens Raadgiver" fendes til Alle.

INGEN
MELLEMHANDEL
MERE!

DIREKTE fra Fabriken til FORBRUGERNE

Er SHANSTROMS Program for Eftertiden,

Begrundet paa hurtig Omsætning og ved at kjøbe store Kvantum ab Gangen, har jeg dette Foraar kjøbt hele mit Varelager af færdigsyede Klædninger

direkte fra Fabrikanterne.

Jeg har sparet de 15 a 20 pCt., som „Wholesale" Husene vilde have tjent paa disse Varer, en Besparelse, som vil komme mine Kunder tilgode.

Jeg stiller Eder derfor dette til Overvejelse for Fremtiden.

Vil Du ikke helst kjøbe, hvor Du kan kjøbe billigst? Vil Du ikke heller kjøbe Dig en ny Klædning, hvor Du har det bedste Udvalg? Over 100 forskjellige Kvaliteter og Faconer at vælge imellem.

Hvorfor ikke kjøbe, hvor Du hidtil har været behandlet ærligt, og hvor Du altid er sikker paa at faa Varer for Dine Penges Værdi?

Saa nær ens Pris som muligt til alle, skal være vort Motto som hidtil; og herved inviterer vi det ærede skandinaviske Publikum til at aflægge os et Besøg

St. Paul. Dansk tales. Ærbødigst

P. G. Shanstrom.

ATLANTIC HOTEL.

Tre Blocks fra U. P. og B. & M. Depoter,

607, 609, 611 South 10. Street.

Dette blandt Skandinaver velbekjendte og velrenomerede storste Danske Hotel i Amerika tilbyder ankommende Landsmænd et hyggeligt Hjem

for $1.00 til $1.50 for Kost og Logis pr. Dag.

Hans Theilgaard, (Tidl. Ejer af Hotel Danmark i Chicago) Omaha Nebr.

☞ Eneste Danske Hotel i Omaha, der har specielle ☜ Bekvemmeligheder for Familier.

Saloon & Billard.

Maskinernes Tidsalder!

Dannebr. Maskine- & Vognudsalg

— anbefaler sit Udvalg af —

Plouge, Harver,
Check Rowers, Corn Planters,
Horiver, Bindegarn
Champion Seeders,
(Til at sætte paa Vognen.)

Slaa- og Høstemaskiner fra den verdensberømte „Buckeye"-Fabrik

Farmvogne samt aabne og lukkede Fjedervogne

☞ Lageret er velvalgt og fuldstændigt, og da min Tid nu udelukkende anvendes paa denne Forretning, er jeg istand til paa kort Varsel at tilfredsstille ethvert Krav.

Wm. H. Sorensen.

Noget Nyt!

Plantning og Saaning efter en ny Maade.

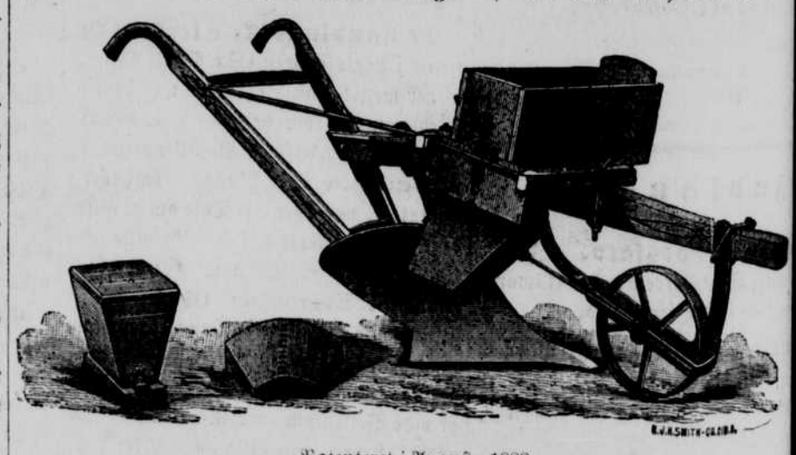

Patenteret i August, 1888.

Dette er en ny, praktisk og ikke kostbar Indretning, som er beregnet paa at træde ind for flere Redskaber. Den kan med Lethed paasættes en almindelig Plov, og er let og varig. Den saar enhver Sædart og planter Kartofler, Korn, Bønner og Ærter, enten i „Hills" eller Rader. Det sætter Farmeren istand til at pløje ned fit Sædkorn i det værste Stormvejr. Det eneste Redskab, der kan plante Sæd i „Sod"; naar Pløjningen er gjort, er Saaningen ogsaa færdig. Dette Apparat er intet Eksperiment, det er prøvet og har vist sig en Success. Gode Agenter ønskes. Send efter Cirkulære.

Tilskriv Eneforfabrikanterne:

Grand Island Planter & Seeder Co.,
Grand Island, Nebr.

Livets Hemmeligheder frit!

En privat Raadgiver for dem som ønsker at indgaa i Ægteskab, og for Mænd som lider af private, nervøse eller kroniske Sygdomme, sendes portofrit pr. Expreß ved Modtagelsen af 10 cents.

udtømt Livskraft, forvirrede Begreber, Afsky for Selskab, tabt Energi, hurtig Aftagende i Bægt, Uarebrot og Ufornuenhed — alt er de ikr Aflelige Følger af ungdommelig Letsindighed og Udskejelser. Muligens befinder De Dem i første Stadium, men husk paa, at De hurtigt nærmer Dem det sidste. Lad ikke falsk Stolthed eller Beskedenhed hindre Dem i at give Agt paa Deres Sygdom. Mangen opvakt og begavet ung Mand har ladet sin Sygdom faa frit Løb indtil Angsten har berøvet ham Forstanden og Livet; husk: Opsættelse er farlig.

Smitsomme Sygdomme, saa som **Syphilis** i alle dens frygtelige Stadier **med Bylder i Hals, Næse, Ben og Tab af Haar, Dryppert, Sammendragning, Cistitis og Orchitis,** alt forvarsaget **ved uren Omgang.**

Vi er kommet saa vidt med Behandlingen af ovennævnte Sygdomme, at vi ikke alene kan give øieblikkelig Lindring, men fuldstændig Kur. **Husk paa, at vi garanterer at betale $500** for ethvert Tilfælde af private Sygdomme, som vi paatager os og feiler at kurere. Alle Underhandlinger og Breve absolut hemmelige. Medicinen pakkes saaledes, at det ikke vækker Opsigt og sendes pr. Expreß, naar fuld Beskrivelse af Sygdommen gives; dog fortrækkes et personligt Besøg i ethvert Tilfælde. Consultation fri. Send Frimærke for Spørgsmaalsliste.

Dr. L. N. Williams, 68 Randolph St., Chicago.

Raadspørg den gamle Doktor

Graduent med bedste Karakter fra Rush og Bennett Medical Colleges i Chicago. Har i 20 Aar udelukkende befattet sig med Behandling og Helbredelse af

private, nervøse og kroniske Sygdomme.

Tusinder unge Mænd og Kvinder frelst fra en tidlig Grav har gjenvundet sin Livskraft og opnaaet den Glæde at blive Forældre. Læs **"Livets Hemmeligheder,"** tilsendt frit pr. Expreß ved Modtagelsen af 10 cts.

Tab af Manddom,

Nervesvækkelse, Selvbesmittelse, for Selskab, tabt Energi, hurtig